

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1985-1986

3 JUIN 1986

Proposition de loi introduisant un article 198bis dans le Code des impôts sur les revenus, en ce qui concerne les sociétés en liquidation

(Déposée par M. de Clippele)

DEVELOPPEMENTS

Dans l'état actuel de la loi fiscale, lorsqu'une société se trouve en état de liquidation, les précomptes mobiliers qu'elle continue à supporter en vertu du droit commun, ne s'imputent pas sur la cotisation spéciale établie par l'article 118 du Code des impôts sur les revenus et, plus spécialement, si ces précomptes excèdent la cotisation spéciale — à fortiori si la liquidation ne dégage aucune base pour cette cotisation spéciale —, ils ne sont pas restitués.

Cette situation est inéquitable et dangereuse.

Elle est inéquitable parce qu'elle a pour effet de ne pas restituer des accomptes forcés perçus sur des bases imposables purement éventuelles, alors que de telles bases peuvent fort bien ne pas être dégagées pendant ou au terme de la liquidation. Dans cette hypothèse, il peut y avoir spoliation des associés lorsque ceux-ci voient la restitution — sans aucun boni — de leur mise initiale amputée financièrement par un impôt indu.

Elle est dangereuse parce qu'elle incite les liquidateurs, qui dans certains cas disposent de fonds pendant plusieurs années lorsque les opérations de désintéressement des créanciers sont longues et laborieuses, à placer les fonds dans des banques hors de Belgique, et à ne les rapatrier qu'au fur

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1985-1986

3 JUNI 1986

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 198bis in het Wetboek van de inkomstenbelastingen, voor zover betreft vennootschappen in liquidatie

(Ingedien door de heer de Clippele)

TOELICHTING

In de tegenwoordige stand van de belastingwetgeving wordt, wanneer een vennootschap in liquidatie is, de roerende voorheffing die deze moet blijven voldoen overeenkomstig het gemene recht, niet in mindering gebracht van de bijzondere aanslag ingevolge artikel 118 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en, wat meer is, wanneer die voorheffing uitgaat boven de bijzondere aanslag en, a fortiori, wanneer de liquidatie geen grond oplevert voor die bijzondere aanslag, dan wordt die voorheffing niet terugbetaald.

Dit is onbillijk en gevaarlijk.

Onbillijk omdat de gedwongen voorschotten die zijn geïnd op een louter eventuele belastinggrondslag, niet worden teruggegeven, terwijl het zeer goed mogelijk is dat een dergelijke grondslag bij de liquidatie niet aanwezig blijkt te zijn. In deze hypothese kunnen de vennoten onrechtmatig benadeeld worden wanneer hun oorspronkelijke inbreng — zonder een boni — wordt terugbetaald onder aftrek van een onverschuldigde belasting.

Gevaarlijk omdat de vereffenaars, die soms verscheidene jaren lang over geldmiddelen beschikken als de schadeloosstelling van de schuldeisers traag en moeizaam verloopt, geneigd zullen zijn het geld te beleggen in buitenlandse banken en het slechts stukje bij beetje te repatriëren naarmate

et à mesure des besoins de la liquidation. Par cette opération, parfaitement licite au demeurant, ils placent les sociétés hors du champ du précompte mobilier sur intérêts de dépôts en banque, sans aucunement enfreindre les règles fiscales de droit commun. Or, il n'est manifestement pas dans les intentions du législateur fiscal d'encourager de telles pratiques. Entre autres déboires, cette pratique peut gêner considérablement la mission du curateur, lorsque la société en liquidation est mise en faillite, alors qu'une partie de ses avoirs se trouve à l'étranger, et que son retrait est soumis à une autre législation que la nôtre.

J.-P. de CLIPPELE.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

Dans le Code des impôts sur les revenus, il est inséré un article 198bis, rédigé comme suit :

« Dans le chef des contribuables soumis à la cotisation spéciale établi par l'article 118, l'excédent éventuel des précomptes mobiliers de toute nature est imputé sur ladite cotisation, et le surplus est restitué pour autant qu'il atteigne 20 francs.

La poursuite ou la cessation des activités formant l'objet social pendant la liquidation est sans incidence sur la présente disposition. »

J.-P. de CLIPPELE.

de vereffening haar beslag krijgt. Door deze handelwijze, die overigens volkomen legaal is, brengen zij de vennootschappen buiten het bereik van de roerende voorheffing op renten van bankdeposito's, zonder de gemeenrechtelijke belastingregels te overtreden. Nu is het kennelijk niet de bedoeling van de belastingwetgever om dergelijke praktijken te stimuleren. Naast andere narigheden kan deze handelwijze de taak van de curator aanzienlijk bemoeilijken, wanneer de vennootschap in liquidatie failliet verklaard wordt terwijl een gedeelte van haar vermogen zich in het buitenland bevindt en het opvragen van deposito's onderworpen is aan een andere wetgeving dan de onze.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

In het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt een artikel 198bis ingevoegd, luidende :

« Voor belastingplichtigen die onderworpen zijn aan de bijzondere aanslag waarin artikel 118 voorziet, wordt het eventuele overschot van de roerende voorheffing, van welke aard ook, verrekend met deze bijzondere aanslag en wordt het meerdere teruggegeven indien het ten minste 20 frank bedraagt.

Het voortzetten of het stopzetten van het vennootschapselijk bedrijf tijdens de liquidatie heeft geen invloed op deze bepaling. »